

A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e

Az ügy száma: Mfv.IV.10.128/2021/5.

A tanács tagjai: Dr. Stark Marianna a tanács elnöke

Szolnokiné dr. Csernay Krisztina előadó bíró

Dr. Kovács Zsuzsanna bíró

A felperes: felperes1

cím1

A felperes képviselője: Tettrekész Magyar Rendőrség Szakszervezete

cím2

ügyintéző: dr. Balázs Ildikó kamarai jogtanácsos

Az alperes: alperes1

cím3

Az alperes képviselője: Dr. Sárközi Zoltán ügyvéd

cím4

A per tárgya: illetmény-különbözet megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat:

Győri Ítélőtábla Mf.V.30.017/2021/5.

Az elsőfokú bíróság határozata:

Győri Törvényszék 61.M.70.015/2020/9.

Rendelkező rész

A Kúria a Győri Ítélőtábla Mf.V.30.017/2021/5. számú ítéletének felülvizsgálati kérelemmel nem támadott rendelkezését nem érinti, ezt meghaladóan a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 10.000,- (tízezer) forint és 2.700,- (kettőezerhatszáz) forint áfa felülvizsgálati eljárási költséget.

Megállapítja, hogy a 21.000,- (huszonegyezer) forint felülvizsgálati eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A tényállás

[1] A felperes 2018. október 9-ig titkárságvezető munkakörben állt közalkalmazotti jogviszonyban az alperesnél.

[2] Az alperes a felperest 2011. január 1-től a D fizetési osztály 11 fizetési fokozatába sorolta és garantált illetményét 102.700,- forintban, a munkáltatói döntésen alapuló illetményrész összegét 42.000,- forintban, illetményét tehát 144.700,- forintban állapította meg, amelyen felül 5.000,- forint közalkalmazotti címpótlékot is folyósított. Az alperes 2014. január 1-től a felperest a D fizetési osztály 12 fizetési fokozatába sorolta át és garantált illetményét 105.663,- forintra, a munkáltatói döntésen alapuló illetményrész összegét 46.700,- forintra felemelte, a felperes illetménye így 152.400,- forint lett, amelyen felül 5.000,- forint közalkalmazotti címpótlékban is részesült. Az alperes a felperes illetményét 2015. január 1-től ismét módosította, garantált illetményét 105.663,- forintban, a garantált bérminimumra történő kiegészítést 16.337,- forintban, a munkáltatói döntésen alapuló illetményrészt 30.400,- forintban, így az illetményét 152.400,- forintban állapította meg, amelyen felül 5.000,- forint közalkalmazotti címpótlékot és 2015. július 1-től 15.740,- forint rendvédelmi ágazati pótlékot is folyósított.

[3] Az alperes a felperes 25 éves közalkalmazotti jogviszonyára figyelemmel 2015. február 4-én 2 havi illetményének megfelelő 304.800,- forint jubileumi jutalmat fizetett ki.

[4] A felperes 2015. július 14-én, 2016. október 25-én és 2018. augusztus 7-én követelése teljesítése érdekében írásbeli felszólítással élt, amelyben a garantált bérminimum jogszabályi változása okán a 2012. július 15-től 2017. december 31-ig terjedő időszakra illetmény-különbözet, a megváltozott havi illetményre figyelemmel 2015. július 1-től 2017. december 31-ig terjedő időszakra rendvédelmi ágazati pótlék-különbözet és a jubileumi jutalom különbségét megfizetését kérte.

[5] Az alperes 2015. július 28-án arról tájékoztatta a felperest, hogy követelését felülvizsgálja és annak eredményéről értesíti. Az alperes 2019. július 15-én kelt írásbeli jognyilatkozatában a felperes igényének részben helyt adva a 2015. augusztus 1-től 2017. december 31-ig terjedő időszakra 275.775,- forint elmaradt illetmény-különbözet és rendvédelmi ágazati pótlék-különbözet tartozást elismert, majd 2020. január 10-én megfizetett a felperes részére.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

[6] A felperes a 2019. augusztus 14-én előterjesztett, majd az alperes részbeni teljesítése folytán pontosított keresetében 2013. augusztus 1-től 2015. július 31-ig terjedő időszakra összesen 290.200,- forint illetmény-különbözet és ezen összeg 2014. augusztus 10-től a kifizetésig számított késedelmi kamata, 2015. július hónapra 615,- forint ágazati pótlék-különbözet és ezen összeg 2015. augusztus 15-től a kifizetésig számított késedelmi kamata, 24.600,- forint jubileumi jutalom-különbözet és ezen összeg 2015. február 5-től a kifizetésig számított késedelmi kamata, valamint a már megfizetett 275.775,- forint illetmény-különbözet 2016. október 10-től számított késedelmi kamata és perköltsége megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

[7] Az alperes a kereset összecszerúságát nem vitatta, annak elutasítását a jogalapot érintően a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 286. § (1) bekezdése, továbbá a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. V. törvény hatálybalépésével

összefüggő átmeneti és felhatalmazó rendelkezésekről szóló 2013. évi CLXXVII. törvény (a továbbiakban: Ptké.) 1. § b) pontja alapján kérte.

Az első- és másodfokú bíróság határozata

[8] A Győri Törvényszék a 61.M.70.015/2020/9. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította. Ítéletének indokolásában a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény (a továbbiakban: Kjt.) 2. § (3) bekezdése és az Mt. 286. § - a alapján az igény elévülését hivatalból vizsgálta. A felek között nem volt vitatott, hogy a felperes három alkalommal intézett írásbeli felszólítást az alpereshez, az alperes pedig igazolta, hogy a felperes által 2015. augusztus 1-től 2017. december 31-ig igényelt összeget elismerte és 2020. január 10-én megfizette.

[9] A felperes írásbeli felszólításai 2014. március 15-ét követően keletkeztek, ezért a törvényszék álláspontja szerint a Ptké. 1. § b) pontjára figyelemmel az elévülés megszakadására nem a 2014. március 14-ig hatályban volt, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 327. § (1) és (2) bekezdései, hanem a 2014. március 15-től hatályos, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:25. § (1) és (2) bekezdései az irányadóak, amely szerint az írásbeli felszólítás már nem elévülést megszakító ok. Minderre figyelemmel a felperes pontosított kereseti kérelmében érvényesíteni kívánt igénye elévült, az bírósági úton nem volt érvényesíthető.

[10] Kitért arra is, hogy a perben a Ptké. 1. § a) pontja a jelen eljárásban nem volt alkalmazható.

[11] A felperes fellebbezése alapján eljáró Győri Ítéltábla az Mf.V.30.017/2021/5. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta és kötelezte az alperest 81.100,- forint elmaradt illetmény-különbözet, valamint ezen összeg után 2013. október 15-től számított késedelmi kamata megfizetésére. Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[12] Ítéletének indokolásában kiemelte, hogy a Kjt. 2. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Mt. 286. § (4) bekezdése visszautal a Ptk. előírásaira. Az Mt. hatálybalépésével összefüggő átmeneti rendelkezésekről és törvénymódosításokról szóló 2012. évi LXXXVI. törvény (a továbbiakban: Mth.) 2. § (1) bekezdése szerint – e törvény eltérő rendelkezése hiányában – az Mt.-t a hatálybalépésekor fennálló jogviszonyokra is alkalmazni kell. Az Mth. 16. § (1) bekezdése szerint a munkajogi igény érvényesítésére irányuló eljárásra az Mt. rendelkezései, az igény érvényesítésével kapcsolatos határidőre pedig az Mth. 16. § (2) bekezdés alapján az igény keletkezésekor hatályos rendelkezések az irányadók. Figyelemmel arra, hogy a felperes a peres eljárásban illetmény-különbözet, ágazati pótlék-különbözet, jubileumi jutalom különbözet és kamat igényeket kívánt érvényesíteni, azokat az igény keletkezésének időpontjában hatályos rendelkezések alapján kellett elbírálni.

[13] A másodfokú bíróság rögzítette, hogy az elévülés megszakítására alkalmas tényeket 2014. március 14-ig a régi Ptk. 327. §-a, 2014. március 15-től pedig a Ptk. 6:25. § (1) bekezdése tartalmazza. A követelés érvényesítésére irányuló írásbeli felszólítás csupán a régi Ptk. 327. §-a alapján minősült elévülés megszakítására alkalmas ténynek, ezt a szabályt a Ptk. már nem tartalmazza. Mindezek alapján a 2013. augusztus 1-től 2014. február 28-ig terjedő időszakra követelt illetmény-különbözet iránti igény hároméves elévülését a felperes írásbeli felszólításnak minősülő panasza 2015. július 14-én, 2016. október 25-én és 2018. augusztus 7-én megszakította, azt a felperes 2019. augusztus 15-én megalapozottan érvényesítette a keresetében. A 2014. március 1-től 2015. július 31-ig terjedő időszakra vonatkozó illetmény-különbözet, a 2015. július havi ágazati pótlék-különbözet és a jubileumi jutalom-különbözet iránti igény keletkezése, azaz esedékessége a Ptk. hatálya alatt következett be, így ebben a körben az elsőfokú bíróság a keresetet helyesen utasította el a Ptk. 6:25. § (1) bekezdése alapján, mivel az elévülést az írásbeli felszólítás e jogszabályi rendelkezés szerint már nem szakította meg.

[14] Mindezek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta, a 2013. augusztus 1-től 2014. február 28-ig terjedő időszakban előterjesztett illetmény-különbözet és kamata körében az alperest marasztalta, míg a 2014. március 1-től 2015. július 31-ig terjedő időszakra előterjesztett illetmény-különbözet, a 2015. július havi ágazati pótlék-különbözet és az alperes által elismert 277.775,- forint után járó kamat körében az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A felülvizsgálati kérelem és felülvizsgálati ellenkérelem

[15] A felperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyó részének hatályon kívül helyezését és a jogszabályoknak megfelelő határozat meghozatalával további 209.100,- forint illetmény-különbözet és ezen összeg 2014. augusztus 10-től számított késedelmi kamata, valamint perköltsége megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

[16] Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a Ptké. 1. § a) pontját, a Ptk. 6:4. §-ának (1) bekezdését és a régi Ptk. 327. §-át, továbbá ellentétes az Mt. 6.- 7. §-val, 16-18. §-val, 46. §-val, 115. §-val, valamint 286. § (1) bekezdésével.

[17] A másodfokú bíróság a 2013. augusztus 1-től 2014. február 28-ig terjedő időszakra helyesen alkalmazta a vonatkozó jogszabályokat, azonban a 2014. március 1-től fennálló kereseti kérelmek esetében a Ptk.-ra való hivatkozással jogszabálysértően állapította meg az igény elévülését. Ítéletének indokolásában figyelmen kívül hagyta, hogy nem három különálló kérelmet adott be a munkáltatóhoz, hanem 2015 júliusban benyújtott és el nem bíralt kérelem két kiegészítését, vagyis a 2015-ös kérelem elbírálását kérő folytatódólagos kérelmek kerültek benyújtásra. A kérelmek folytonosságát a másodfokú bíróság tehát figyelmen kívül hagyta, csupán azt vizsgálta, hogy a Ptk. hatálybalépése utáni időszakra vonatkozóan a munkáltatónak benyújtott kérelem nem szakította meg az elévülést, így a 2014. március 1-től 2015. július 31-ig terjedő időszakra a kereseti kérelemben előterjesztett követelések elévülését állapította meg. Álláspontja szerint mivel az alperes elbírálása okirattal igazoltan 2015-ben elkezdődött, ezért elévülés nem történhetett. Ennek tényét az

eljáró bíróságok figyelmen kívül hagyták és a Pp. 346.§ (4) és (5) bekezdésének megsértésével ítéletükben nem is indokolták.

[18] Az első-és másodfokú bíróság azt sem értékelte, hogy az alperes 2013. augusztus 1-től az illetmény változásáról szóló értesítést nem adott ki, a 390/2012. (XII.20.) Korm. rendelet 2. § (2) bekezdését figyelmen kívül hagyta az illetmény meghatározásakor. Ezért a tény – ugyanúgy mint a kereseti kérelem alapját képező jogviszony is – az új Ptk. hatálybalépése előtt keletkezett, így a Ptk. 1. § a) pontja alapján a régi Ptk. szabályait kellett alkalmazni, amelynek 327. § (1) bekezdése szerint a követelés teljesítésére irányuló írásbeli felszólítás az elévülést megszakítja.

[19] Az eljáró bíróságok sem az elsőfokú, sem a másodfokú eljárás során nem vizsgálták az Mt. 6. § (1) és (2) bekezdésére, valamint 7. § (1) bekezdésére alapított érvelését, holott erre a keresetlevélben és fellebbezésében is hivatkozott. A hivatkozások figyelmen kívül hagyását nem is indokolták, ezért az ítéletek sértik a Pp. 346. § (4) és (5) bekezdésében foglaltakat. Álláspontja szerint az alperes felróható magatartásaként értékelendő, hogy saját hibájából, okiratban tett ígérete ellenére évek alatt bírálta el a felperes igényét, majd az évek múlásával kapcsolatban elévülésre hivatkozott. Az eljáró bíróságok Mt. 6. § (2) bekezdése keretében azt sem értékelték, hogy alappal bízott az alperes 2015. július 28-án kelt, a felülvizsgálatot ígérő nyilatkozatában, így a jogfolytonosság a 2015-ös kérelemben foglaltak tekintetében fennáll, elévülésről nem lehet szó. Nem vizsgálták az alperes időhúzó magatartását, a kérelme évek alatt történő elbírálását sem, amely joggal való visszaélést valósított meg.

[20] A felperes felülvizsgálati érvelése szerint az elsőfokú bíróság a Pp. 341. § (1) bekezdésének megsértésével – annak ellenére, hogy ítélete indokolásában azt feltüntette - nem bírálta el a 275 775 forint illetmény-különbözet kamatának megfizetésére irányuló kereseti kérelmet. A másodfokú bíróság indokolása szerint az elsőfokú bíróság ezt a kereseti kérelmet is elévülés miatt utasította el, amit az ítéltábla iratellenesen avval egészített ki, hogy a felperes a lejárt kamat megfizetését nem kérte. E kereseti kérelem elutasítása esetében a másodfokú bíróság az időtartam és az összegszerűség, vagyis a határozott kereseti kérelem hiányára is hivatkozott. Az elsőfokú bíróságnak ugyanakkor a Pp. 237. §-a alapján fel kellett volna hívnia a felperest keresete pontosítására.

[21] Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában történő fenntartását és a felperes felülvizsgálati eljárási költségben történő marasztalását kérte. Álláspontja szerint a másodfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és a megállapított tényállásból a jogszabályoknak megfelelő következtetést vonta le, ezért a jogerős ítélet nem jogszabálysértő. Kifejtette, hogy az elévülés megszakadására okot adó tényeket a régi Ptk. 327. § (1) bekezdéséhez képest a Ptk. 6:4. § (1) bekezdése eltérően határozta meg, ugyanis a felsorolásban az írásbeli felszólítást már nem szerepeltette. A munka törvénykönyvének magyarázata [HVG-ORAC Jogkódex – internetes jogi adatbázis] szerint a sikertelen felszólítást követően a megfelelő és elvárható jogosulti magatartás ugyanis nem az újabb és újabb felszólítás és ezzel a követelés kikényszeríthetőségének végtelen ideig való fenntartása, hanem a követelés bírósági eljárásban történő érvényesítése.

[22] A felperes 2015. július 14-én benyújtott panasza és a kereset 2019. augusztus 14-i előterjesztése között 49 hónap, tehát több mint 4 év telt el, a felperes felülvizsgálati

kérelmében szereplő „folytatólagos kérelem” megnevezésű terminus technikus pedig értelmezhetetlen. A felperes a felülvizsgálati kérelmében egyetlen egy jogesetet sem jelölt meg, amely a folytatólagos kérelem tárgyában az álláspontját alátámasztaná. Az alperes érvelése szerint az Mt. magyarázatából egyértelműen következik, hogy a felperes 2015. július 14-én, 2016. október 25-én és 2018. augusztus 7-én írásbeli felszólításnak minősülő panaszai nem tekinthetők folyamatos kérelemnek.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

[23] A Kúria a felülvizsgálatot a felperes kérelmére a Pp. 523. § (2) bekezdése, valamint a Pp. 409. § (2) bekezdése b) pontja alapján engedélyezte, mert az engedélyezés időpontjában a perben felmerülő jogkérdés tárgyában munkajogi tárgyú kúriai határozat még nem született.

[24] A felülvizsgálati kérelem a következők szerint nem megalapozott.

[25] A felperes a felülvizsgálati kérelmében azt panaszolta, hogy az ügyében eljár bíróságok tévesen alkalmazták az elévülésre vonatkozó rendelkezéseket és tévesen jutottak arra a következtetésre, hogy a 2014. március 1-től 2015. július 31-ig terjedő időre előterjesztett igénye elévült.

[26] A felek a munkajogi igényeiket csak meghatározott ideig, az elévülési időn belül érvényesíthetik bíróság előtt. A Kjt. 2. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Mt. 286. § (1) bekezdése, valamint (3) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a munkajogi igény három év alatt évül el és az igény elévülését a bíróságnak hivatalból kell figyelembe vennie. Ennek megfelelően az eljáró bíróságok jogszabálysértés nélkül vizsgálták a felperes előterjesztett igényeinek elévülését.

[27] A felperes a módosított keresetében 2013. augusztus 1-től 2015. július 31-ig terjedő időre érvényesítette igényét, amelyből a 2013. augusztus 1-től 2014. február 28-ig terjedő időszakra előterjesztett illetmény-különbözetet a jogerős ítélet megalapozottnak ítélte, míg a 2014. március 1-től 2015. július 31-ig terjedő időszakra előterjesztett illetmény-különbözet, a 2015. július hónapra előterjesztett ágazati pótlék-különbözet esetében az igény elévülését állapította meg, ezáltal az elsőfokú bíróság ítéletét ebben a részében helybenhagyta.

[28] A felperes a perben igazolta, hogy az igénye érvényesítése érdekében 2015. július 14-én, 2016. október 25-én és 2018. augusztus 7-én közölt az alperessel a követelés teljesítésére irányuló írásbeli felszólítást.

[29] Az Mt. nem tartalmaz önálló rendelkezést az elévülés megszakítására. Más helyeken [Mt. 31. §, 9. § (1) bekezdés, 177. §, 228. § (6) bekezdés, 229. § (8) bekezdés] alkalmazott jogszabályszerkesztési technikájától eltérve nem jelöli meg a Ptk. elévülés körében alkalmazandó rendelkezéseit, hanem az Mt. 286. § (4) bekezdése azt rögzíti, hogy az elévülésre egyebekben a polgári jogi szabályokat kell alkalmazni.

[30] A felülvizsgálat tárgyát – az elévülés szempontjából – csak az elutasított követelésrész, azaz a 2014. március 1-től 2015. július 31-ig terjedő igény képezte. A felek között vitatott volt, hogy a perbeli esetben a régi Ptk. vagy a Ptk. rendelkezései az irányadók az elévülés megszakadásának megítélése kérdésében. A felperes állítása szerint az adott esetben a Ptké. 1. § a) pontja alapján a Ptk. hatálybalépése előtt keletkezett jogviszonyokra, kötelekre a régi Ptk. rendelkezései az irányadók, így a régi Ptk. 327. § (1) bekezdésében rögzített szabályokat kell alkalmazni az elévülés megszakadására is.

[31] A Kúria álláspontja szerint a felperes tévesen hivatkozott a fenti jogszabályi rendelkezésekre. Az elévülés kezdete az igény esedékessége. Ha a munkavállaló a munkáltató sérelmes intézkedése vagy mulasztása miatt kezdeményez jogvitát, az elévülés a sérelmes intézkedést követő napon, mulasztás esetén pedig akkor kezdődik, amikor a munkáltató legkorábban eleget tudott volna tenni kötelezettségének.

[32] A polgári jogi szabályok megfelelő alkalmazása esetén az elévülés szempontjából nem annak van jelentősége, hogy a felek mikor kötöttek egymással munkaszerződést (a felperest az adott esetben mikor nevezték ki), illetve annak tartalmát módosították-e, hanem a tartós jogviszonyra tekintettel annak, hogy a bíróság előtt érvényesítendő igényük mikor vált esedékessé, mikor nyílt meg annak a lehetősége, hogy azt bírósági úton kikényszerítsék. Az elévülés tárgya a követelés, az erre vonatkozó időmúlás jogkövetkezménye pedig az elévülés.

[33] Az adott esetben a felperes igényét keletkeztető kötelelem a Ptk. hatálybalépését követően keletkezett, ezért az igény elévülésére a Ptk. szabályait kellett alkalmazni. Az elbírálás időpontjának, folyamatban létének, késedelmének az elévülés megszakadása tekintetében nincs jelentősége. A kötelemet nem a jogviszony keletkezése, hanem a havi illetmény esedékessége teremti meg. Mivel a 2014 márciusi illetmény már a Ptk. hatálya alatt volt esedékes, ezért az adott esetben a Ptk. elévülésre vonatkozó szabályai voltak az irányadók. Ennek alapján nem vitatottan az igény érvényesítésére irányuló írásbeli felszólítás az elévülést nem szakította meg, ezért az eljárás másodfokú bíróság jogszabálysértés nélkül hagyta helyben az elsőfokú bíróság ítéletének a 2014. március 1-től 2015. július 31-ig terjedő időre előterjesztett kereseti kérelmet elutasító részét.

[34] A felperes a felülvizsgálati kérelmében megalapozatlanul hivatkozott az Mt. alapelvei rendelkezéseinek megsértésére is, mert adott esetben a felek közötti jogvita tárgya illetménykülönbözet megfizetése volt, és az elévülés vizsgálata körében a felek magatartását nem kellett vizsgálni, a Ptk. irányadó rendelkezése az elévülés megszakadását eredményező felperesi magatartást konkrétan meghatározza, melyet a másik fél magatartása nem érint. A Kjt. és az Mt. a bíróság előtti igényérvényesítés előfeltételeként - a hivatásos szolgálati jogviszonyban előírt szolgálati panaszhoz hasonlóan - nem tartalmazza a közalkalmazott, pert megelőző írásbeli kérelmét, így az elbírálás időtartamának az igény bírósági úton érvényesítésének lehetősége szempontjából nem volt jelentősége.

[35] A felperes alaptalanul hivatkozott a Pp. 341. § (1) bekezdésének megsértésére is, mert az első- és másodfokú bíróság ítélete rendelkező részében és indokolásában is döntött a felperes kamatfizetésre irányuló kereseti kérelméről, azt elutasította. A jogerős ítélet helytállóan állapította meg, hogy a felperes a 277.775 forint után járó kamat megfizetése iránti keresetét – figyelemmel az alperes per folyamatban léte alatti teljesítésére – az elsőfokú

eljárás során nem pontosította, annak a számítása alapjául szolgáló időtartamát és összegszerűségét nem jelölte meg, így annak érdemi elbírására az ítéletablának nem volt lehetősége.

[36] A fentiekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelemmel támadott részében a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta, ezt meghaladóan – felülvizsgálati kérelem hiányában – nem érintette.

Záró rész

[37] A pervesztes felperes a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére. A Kúria az alperes által felszámított ügyvédi munkadíjat mérlegelési jogkörében eljárva a bírósági eljárásban megállapított ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (6) bekezdése alapján a felülvizsgálati ellenkérelem elkészítésére, előterjesztésére fordított ügyvédi munkával arányosan állapította meg.

[38] A felperes munkavállalói költségkedvezményére figyelemmel a felülvizsgálati eljárás illetékét a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján az állam viseli.

[39] Az ítélet ellen a felülvizsgálat lehetőségét a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja zárja ki.

[40] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2022. március 9.

Dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. előadó bíró, Dr. Kovács Zsuzsanna s.k. bíró